

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·
ὁ α΄ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ΄ καὶ ὁ β΄ εἰς ζ΄,
ὑστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.
(κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ΄ καὶ δ΄).

Κανὼν πρῶτος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.
Ποίημα Κοσμᾶ.

Ῥοδὴ α΄. Ῥηχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ . Ὁ εἰρμός.

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη Δ_{α} η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ π_9 παντας συν
η ρ γα γε το προς ευ φρο συ νη ντας πι στας ε ξαρ χου σης
Μα ρι αμ π_9 με τα χο ρων και τυμ πα νων π_9 τω σω α δον
τας μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α σται π_9 (δίζ)
Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας Δ_{α}
Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις Δ_{α} ου ρα νο
βα μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου π_9 αφ νω δε
συ ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς Δ_{α} εκ πε ρα
α των θε ο το κε Δ_{α} σοι πα ρε στη σαν αρ δην π_9 μεθ
ων α χρα ντε σθ την σε πτην Παρ θε νε μνη μην δο ξα α
ζο ο μεν π_9

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δδ

Νι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω ^Δδ κα τα της

φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα σα ^π9 ο μως μι

μυ με νη δε τον ποι η την σκα και Υι ον ^Δδ υ περ φυ

υ σιν υ πο κυπτεις ^Δδ τοις της φυ σε ως νο μοις ^π9 δι

ο θνη σκα σα συν τω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι

ζα ς σα ^π9

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος ^Δδ Βουξ. Ὁ εἰρμός.

Ανοι ξω το στο μα μυ και πλη ρω θη σε ται

Πνευματος ^ε7 και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη

τρι ^ε7 και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων ^π9 και

α σω γη θο μενος ταυ της την Κοι μη σιν ^ε7 (δίσ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε7

Παρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι α μη τη Προ

φη τι δι ^ε7 ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε ^ε7

η Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος προς λη
ξινου ρα νι ον δι α βι βα ζεται

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α ξι ως ως εμ ψυ χον σε ου ρα νον υ πε
δε ξαν το ου ρα νι α Πα να γνε θει α σκη νω μα τα
και πα ρε στη κας φαι δρω σω ρα ι σμε νη
φη πα να μω μο σω Βα σι λει και Θε ω

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἐ Πα ϕ

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σ παντας συν
η γα γε το προς ευ φρο συ νην τς πι στς ε ξαρ χου σης
Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον
τας μο νο γε νει εν δο ξω σω ο τι δε δο ο ξα α σται

Ὦδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Η δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α
πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μιν α κλι νη
α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε μο νος
γα αρ ει Α γι ος ο εν α γι οιν α να παυ ο ο
με ε νος (δίζ)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Γ υ ναι κα σε θνη την αλλ υ περ φυ ως και Μη τε ε
ρα Θε ου ει δο τες Πα να μω με οι κλει νοι Α
πο στο λοι πε φρι κυι αις η πτο ντο χερ σι δο ξη α α
πασ τρα πτα σαν ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε
νοι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ πε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α
δης το μην η δι κη ε πα ξα σα του Θε ου φυ

λα ξαντος το σε βας τη εμ ψυ χω κι βω τω ^Δδο ξη
τη ης Θε ο τητος ^Δεν η ο Λο γος σαρξ ε χρη μα α
τι ι σε ^π9

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^ΔΒου ^ξ

Τ ρς σθ ρς υ μνο λο γος Θε ο το ο κε η ζω
ω σα και α φθονος πη γη ^Δθι α σον συγκρο τη σα αν τας
πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^π9 και εν τη θει α
δο ξη σθ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ^θ7λ (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^θ7λ

Θ νη τη ης εξ ο σφυος προ α χθει ει σα τη φυ
υ σει κα τα λη λον Α γνη ^Δτην ε ξο δον δι η νυ υ σας
τε κθ σα δε την ον τως ζω ην ^π9 προς την ζω ην με θε
στη καστην θει αν και ε νυ πο στα τον ^θ7λ

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^θ7λ

Δ η μος Θε ο λογων εκ πε ρα α των εξ υ υ
 ψος Α γγελων δε πλη θυς προστην Σι ων η πει γο ον το παν
 το δυ να μω νευ μα α τι α ξι ο χρε ως Δεσ ποι
 να τη ση τα φη λειτρω γη σαντες
 με τέλος: τη ση τα φη λειτρω γη σαντε ε ε ε ε ε ες

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
 α πα αν των Θε ου σο φια και δυ να μισ α
 κλι νη α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
 στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
 να παν ο ο με ε νο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ
 ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι
 ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός,
 πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς
 ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
 κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὦδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω σιν
υ πε φηναν την εκ Παρ θε ν8 σ8 Χρι στε φεγγος ασ
τρα πη ης σ8 εις φως ε θνων ε ξε λευ σεσθαι και φω
νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α α σει τη δυ να μει
σ8 δο ξα φι λα ανθρωω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι δε τε λα οι καιθαν μα σα τε το ο ρος γαρ το
α γι ον και εμ φα νε στα τον Θε ου των ε που ρα
νι ι ων βου νων εφ υ περ θεν αι ρεται ου ρα νος
ε πι γει ος εν ε π8 ρα νι ι ω και α φθα ρτω χθο
νι οι κι ζο ο με ε νος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ζ ω ης α ι δι ου και κρει ττο νος ο θα να τος
σ8 γε γο νε δι α βα τη ρι ον Α γνη εκ της ε

πι κη η ρου ^Δ προς θει αν ον τως και αρ ρευστον ^π με θι

στων σε α χραντε ^ρ εν α γαλ λι α α σει ^Δ τον Υι ον κα

θο ραν σα και Κυ υ ρι ι ον ^π

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Ε πηρ θησαν πυ λαιου ρα νι αι ^Δ και Α γγε λοι

α νυμ νησαν ^π και υ πε δε ξα το Χρι σος ^Δ το της παρ

θε νι α ασ ^Δ αυ του μη τρω ον κει μη λι ον ^π Χε ρου

βιμ υ πει ξε σοι ^ρ εν α γαλ λι α α σει ^Δ Σε ρα φιμ δε

δο ξα ζει σε χαι αι ρο ον τα ^π

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Βου ^ς

Τ ην α νε ξι χνι ασ τον θει ει αν βου λην ^ε της

εκ της Παρ θε ε νθ σαρ κω σε ως ^ε σε τθ Υ ψι στθ ^π

ο ο Προ φη της Αβ βα κθμ ^ε κα τα νο ων ε κ ραυ γα α

ζε ^Δ δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε ^ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ε

Θ α μ β ο ς η ν θ ε α σ α θ α ι τ ο ν ο υ ρ α ν ο ν του Παμ
βα σ ι λ ε ε ω ς τ ο ν ε μ ψ υ χ ο ν τ ς κ ε ν ε ω ν α ς
υ υ π ε ρ χ ο μ ε ν ο ν τ η ς γ η ς ω ς θ α ν μ α σ τ α τ α ε ρ γ α α
σ δ ξ α τ η δ υ ν α μ ε ι σ κ υ ρ ι ε

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι

Ε ν τ η Μ ε τ α σ τ α σ ε ι σ κ Μ η η τ ε ρ Θ ε ο υ το
ε υ ρ υ χ ω ρ ο ο τ α τ ο ν σ ω μ α σ κ α ι θ ε ο δ ο χ ο ν
τ ω ω ν Α γ γ ε λ ω ν σ τ ρ α τ ι α ι ι ε ρ ω τ α τ α ι ς π τ ε ρ υ
υ ξ ι φ ο β ω κ α ι χ α ρ α σ υ ν ε κ α λ υ π τ ο ν

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ς α ι ω ν α ς τ ω ν
α ι ω ν ω ν α μ η ν

Ε ι ο α κ α τ α λ η π τ ο ς τ α α υ τ η ς κ α ρ π ο ς δι
ο ν ο υ ρ α ν ο ο ς ε χ ρ η μ α τ ι σ ε τ α φ η ν υ π ε σ τ η
ε ε κ ς σ ι ω ς ω ς θ ν η τ ο ς π ω ς τ η ν τ α φ η ν α ρ ν η σ ε ε
τ α ι η α π ε ι ρ ο γ α α μ ω ς κ υ η σ α σ α

Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα φ

Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γ μα τα την σα ρ κω
σιν υ πε φηναν την εκ Πα ρ θε νσ σ Χρι στε φε γ
γος ασ τρα πης σ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
και φω νει σοι α βυσσος εν α γα λ λι α σει τη
δυ να μει σσ δο ξα φι λα ανθρω ω πε

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα φ

Τ ο θει ον και αρ ρη τον κα λ λος των α ρε των σσ
Χρι στε δι η γη σομαι εξ α ι δι ι ου γαρ δο
ξης συ υν α ι δι ον και ε νυ πο στα τον λα αμ ψα α
παν γα σμα πα ρ θε νι κης α πο γασ τρος τοις εν
σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α νε τει λας η
η λι ι ος (δὶς)

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ω ς ε πι νε φε λης Πα ρ θε νε των Α πο

στο λων ο δημος ο χσ μενος π προς την Σι ω ων εκ

πε ρα των λε ει τσρ γησαισοι τη νε φε λη τη κσ ς φη

η θροι ζε το αφ ης ο γ ψι στος Θε ος τοις εν

σκο τει και σκι α δι και ο συ νης ε λαμ φεν η

η λι ι ος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Σ αλ πι γ γων θε ο λη πτοι γλω σσαι των θε ο λο γων

αν δρων ευ η χε στερον τη Θε ο το ο κω ε βο

ων το ον ε ξο δι ον ε νη χσ μεναι υ υ μ νον τω Πνευ

μα τι χαι ροις α κη ρα τε πη γη της τσ Θε

ου ζω αρ χι κης και σω τη ρι ου παν των σαρ κω

ω σε ε ως

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε γη

θεν με τε ε στης προς αι ω νι ι ρς μο νας και
προς α τε λευ τη τον ζω ην πα σι τοι οις υ μνη
σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ου σα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ ρο τει τω σαν σα λπι γ γε στων Θε ο λο γων ση

με ρον γλω ω σ σα α δε πο λυ φθο γγος αν θρω ω πων

νυν ευ φη μει ει τω πε ρι η χει ει τω α ηρ α

πει ει ρω λα μ πο με νος φω τι Α γγε λοι οι υ μνει τω

σαν της Παρ θε ε νε την Κοι μη σιν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Τ ο σκευ ος δι ε πρε πε της ε κλο γη σ τοις υ

μνοις σου ο ο λο ος ε ξι στα με νος Παρ θε ε νε εκ

δη μοσ ο ο λο σ ι ε ρω με ε νος Θε ω τοις πα

α σι θε ο λη πτοσ και ων ον τωσ και αι δει κνυ με νοσ

Θε ο το ο κε Πα νυμ νη τε

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Το θεῖον καὶ ἀρρητὸν κάλλος τῶν ἀρε-
τῶν σὺ χριστέ ἐδηγήσομαι ἐξ ἀϊδι-
ου γὰρ δοξῆς σου ὑναῖδιον καὶ ἐν ὑποστά-
τον λαμπρῶν ἀπαύγασμα παρθενικῆς ἀπο-
γαστροῦ τοῖς ἐν σκοτεισὶ ἀσωμάτω
θεῖς ἀνετείλας ἠηλιῖος

Ὡδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αλιον ποντογενὴς κητώων ἐν τοσθι-
ον πυρῆς τριημέρου ταφῆς στίβου προει-
κονίσμα σου Ἰωάννου ὑποφῆτης ἀάνα δε-
δεικται σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ πρόπεπωτο ἀσι-
νης ἐβοόα θύσωσιν μετὰ φωνῆς ἀνεσε-
ως Κυβριῖε (δὶς)

Υπεραγία θεοτοκῶσον ἡμᾶς

N ε μ ε ι σ ο ι τ α υ π ε ρ φ υ σ ι ν Α ν α ξ ο π α ν τ ω ν
 Θε ο ς ^Δ εν γ α ρ τ ω τ ι κ τ ε ι ν Πα ρ θε ν ο ν ω ω σ π ε ρ ε
 φ υ λ α ξ ε ν ^π ο υ τ ω ς ε ν τ α α φ ω τ ο σ ω μ α δι ι ε
 τ η ρ η σ ε ν ^Δ α δι α φ θ ο ρ ο ν και σ υ ν ε δ ο ξ α σ ε ^Δ θ ε ι α
 μ ε τ α σ τ α α σ ε ι ^Δ γ ε ρ α σ ο ι ω σ π ε ρ Υ ι ο ς Μ η τ ρ ι χ α ρ ι
 ζ ο ο μ ε ε ν ο ς ^π

Υ π ε ρ α γ ι α Θε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς ^Δ

O ν τ ω ς σ ε ω ς φ α ε ι ν η ν ^Δ λ υ χ ν ι α ν α υ λ α
 π υ ρ ο ς ^Δ θ υ μ ι α τ η ρ ι ο ν θ ε ι ο υ χ ρ υ υ σ ε ο ν
 α ν θ ρ α κ ο ς ^π ε ν τ ο ι ς Α γ ι ι ω ν Α γ ι ο ι ς κ α α
 τ ε σ κ η ν ω σ ε ^Δ σ τ α μ ν ο ν ρ α β δ ο ν τ ε π λ α κ α θ ε ο γ ρ α φ ο ν ^Δ κ ι
 β ω τ ο ν α γ ι ι α ν ^Δ τ ρ α π ε ζ α ν α α ρ τ ε ζ ω η ς ^Δ Πα ρ
 θ ε ν ε ο τ ο ο κ ο ο ς σ ε ^π

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ¹ Βου ξ

T η ν θ ε ι α ν τ α υ τ η ν και π α ν τ ι μ ο ν ^π τ ε λ α ν τ ε ς ε ο ρ τ η ν

οι θεοφρονες της Θεοομητορος δευτερας χει
ρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τεχθεεντα
Θεονδοξαζοντες (δίζ)

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευματι

Εκσζωηανατεταλκεταςκλειστησπαρθενι

ασηλυσασαπωςεντοοαχραντονζωαρχικον

τεσσηνωματηςταθαναταπειειρας

γεγονενμετοχον

Καινυνκαιαικαιειςταςαιωνωντων

αιωνωναμην

Ζωηςυπαρξασατεμενοςζωηστηςαιδιου

τετυχηκαςδιαθααναταγαρπροςτηνζωην

μεταβεβηκαςητηνζωηντεκασατην

ενυποστατον

με τέλος: τηνενυποστατον οοοοον

Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ
ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α
να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το
ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω
νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κὰν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠδύοχησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχεσθαι): ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά, καὶ ὥσπερ ἔμφυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὥς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μητὴρ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνοῦντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερθείσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκην φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα

καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναφάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηωρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχών, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες. Ἐπεὶ δέ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδὸνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρα διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ καὶ ταῦτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παιδομάρτυς Ταρσίζιος ἐν Ῥώμῃ ἐπιτυχῶν τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ὄχλου τελειοῦται. (†253-260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀλυπίου, ἐπισκόπου Ταγάστης ἐν βορείῳ Ἀφρικῆ. (†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀλτφρίδου (Altfred), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιερωθέντος τῇ Θεομήτορι. (†874)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ἀρδουίνου (Arduinus), ἐρημίτου ἐν Ῥίμινι, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ καταλιπόντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γουδενσίου. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, ἐρημίτου ἐν Νόβγκοροντ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, μαθητοῦ τοῦ ἄνωθι Μακαρίου. (ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Χρήστου ἐν Ἰωαννίνοις, ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Γέροντος τῆς Βυάτκα ἐν Κίροβ τῆς Ῥωσίας. (†1890)

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Ι τα μω θυ μω τε και πυ ρι ^Δθει ος ε ρως α
ντι τατ το με νος ^πτο μεν πυρ ε δρο σι ζε ^Δτω θυ
μω δε Ε γε ε λα ^Δθε ο πνευ στω λο γι κη ^Δ
τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα Α ντι φθε γγο
με νος ^πμυ σι κοις ορ γα νοις ^πεν με σω φλο γο
ος ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δτων Πα τε ρων και η
μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^π

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ
Θ ε ο τευ κτες πλα κας Μω υ σης ^Δγε γραμ με ε να στω
θει ω Πνευ μα τι ^πεν θυ μω συ νε τρι ψεν ^Δαλλ ο
τες ^πΔε σπο ο της ^Δτην τε κς σαν α σι νη ^Δ
τοις ς ρα νι οις φυ λα ξας δο ο μοις νυν ει σω κι
σα το ^πσυν αυ τη σκιρ τω ντες ^πβο ω μεν Χρι στω
ω ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δτων Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει π ρ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ ρ

Εν κυμ βα λοις χει λε σιν α γνοις Δ ρ μσ σι κη η τε καρ

δι ας φορ μι γγι π ρ εν ευ η χω σαλ πι γγι Δ ρ υ ψη

λης δι α νοι οι ας Δ ρ της Παρ θε νσ και Α γνης Δ ρ

εν τη ευ ση μω κλη τη Η με ε ρα της Με τα στα

σε ως π ρ πρα κτι καις κρο τών τες π ρ βο ω μεν χει ρι

ιν ο δε δο ξα σμε ε νος Δ ρ των Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει π ρ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ ρ

Οθε ο φρωνη θροισται λα ος Δ ρ της γαρ δο ο ξης Θε

σ το σκη νω μα π ρ εκ Σι ων με θι στα ται Δ ρ προς σ

ρα νι ον δο ο μον Δ ρ εν θα η χος κα θα ρος Δ ρ

ε ορ τα ζο ντων φω νη α φρα α στς α γαλ λι α

σε ως π ρ και εν ευ φρο συ νη π ρ βο ω ντων Χρι στω

ω ο δε δο ξα σμε ε νος Δ ρ των Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ουκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο

νες πα ρα τον κτι σα α ντα αλ λα πυ ρο ος α πει

λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλλον υ

περ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και

Θε ος ευ λο γη το ος ει

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Νε α νι ι σκοι οι και παρ θε νοι τη ης Παρ θε νος

τε και Θε ο μη το ο ρος την μνη μην σε ε βο ο

ντες πρε σβυ ται και αρ χοντες και βα σι λεις και κρι

ταις με λω δη σα α τε ο των Πα τε ρων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Σαλ πι σα α τω ω σαν τη σαλ πι γγι ι τσ Πνευμα

τοσ^ε ο ρη^ε ς ρα^ε νι^ε ι α^ε α γαλ^ε λι α^ε α σθω^ε σαν

νυν^ε β^ε νοι^ε και^ε σκι^ε ρ τα^ε τω^ε σαν^ε θει^ε οι^ε Α^ε πο^ε στο^ε λοι^ε η^ε

Βα^ε σι^ε λι^ε ισ^ε σα^ε προς^ε τον^ε Υι^ε ον^ε με^ε ε^ε θι^ε στα^ε ται^ε συν^ε

αυ^ε τω^ε α^ε ει^ε κρα^ε τ^ε ς σα^ε

Κ αι^ε νυν^ε και^ε α^ε ει^ε και^ε εις^ε τ^ε ς αι^ε ω^ε νας^ε των^ε

αι^ε ω^ε νων^ε α^ε μην^ε

Η πα^ε νι^ε ι^ε ε^ε ρος^ε Με^ε τα^ε στα^ε σι^ε ις^ε της^ε θει^ε ας^ε

σ^ε και^ε α^ε κη^ε ρα^ε τ^ε Μη^ε τρος^ε τα^ε υ^ε περ^ε κο^ε σμι^ε ι

α^ε των^ε α^ε νω^ε Δυ^ε να^ε με^ε ων^ε η^ε θροι^ε σε^ε ταγ^ε μα^ε τα^ε συ^ε

νευ^ε φραι^ε νε^ε ε^ε σθαι^ε τοις^ε ε^ε πι^ε γης^ε σοι^ε οι^ε μελ^ε π^ε ς σιν^ε ο

Θε^ε ος^ε ευ^ε λο^ε γη^ε το^ε ος^ε ει^ε

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Ἱ Πα φ

Φ λο^ε γα^ε δρο^ε σι^ε ζ^ε σαν^ε Ο^ε σι^ε ς^ε δυσ^ε σε^ε βεις^ε δε^ε

κα^ε τα^ε φλε^ε γ^ε σαν^ε Α^ε γγε^ε λος^ε Θε^ε ς ο^ε παν^ε σθε^ε νης^ε

ε^ε δει^ε ξε^ε Παι^ε σι^ε ζω^ε αρ^ε χι^ε κη^ε ην^ε δε^ε πη^ε γην^ε

ειρ γα σα το την Θε ο το κον φθο ραν θα να τϵ
και ζω ην βλυ στα νϵ σαν τοις μελ πϵ σι τον Δη
μι ρο γον μο νον υ μνϵ ρ με εν οι λε λυ τρω
με ε νοι και υ περ υ ψϵ μεν εις παν τας τϵς αι ω
νας

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ρη μα σιν ει χο ντο της θει ας κι βω τϵ τϵ
α γι α σμα τος πα σα η πλη θυς των Θε ο λο
γων εν τη Σι ων που νυν α παι αι ρεις σκη νη
κραυ γα ζον τες Θε ρ τϵ ζω ντος μη δι α λι
πης ε πο πτευ ρ σα τϵς πι στει μελ πο ντας τον Δη μι
ρο γον μο νον υ μνϵ ρ με εν οι λε λυ τρω με ε
νοι και υ περ υ ψϵ μεν εις παν τας τϵς αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Οπως υ ψω σα σα τας χει ρας εκ δη μϵ σα
η πα να μω μος χει ρας τας Θε ον η γκα λι σμε

νας σω μα τι κως εν παρ ρη σι ι α ως Μη τηρ
 ε φη σε προς τον τε χθε ντα ους μοι εκ τη σω εις
 αι ω νας φυ λατ τε βο ω ντας σοι τον Δη
 μι ορ γον μονον υ μνη σ με εν οι λε λυ τρω
 με ε νοι και υ περ υ ψα μεν εις παν τας τας αι ω
 νας

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοστης Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς μενος νυν δε Ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς σαν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε ρα ερ γα και υ πε
 ρυ ψς τε εις παν τας τας αι ω ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ην μνη η μην σα χρα ντε Παρ θε ε νε

Αρχαί τε καὶ Ἐξισισυνδυναμῶν Ἀγγε

λοῖσι Ἀρχαγγελοῖς Ἄρονο Κυριοτήτες ταχε

ροβιδοξασισικαταφρικτα ασεραφιμ

ανθρωπων δε ετοογενοσ υμνυμεν και υπε

ρουψυδμεν εις παντα τω αιωνων

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν
και Ἄγιον Πνευματον Κυ

ριον

Οξε ενωσικησασ Θεοτοοκε

εντηαχρα αντωνηδυισσαρκυμενοσ υτοσ

τοοπανιερον πνευμασ δεξαμε εν εν

αυτωκατεπαυσεν ωσ οφειλε της υιοσ

διοσετην Παρον υμνυμεν και υπερου

ψυδμεν εις παντα τω αιωνων

Και νυν και αι και εις τω αιωνων των

αιωνων αμην

Ω των υπερον νοι ανθαυματων

της α ει παρ θε νσ τε και θε ο μη το ρος τα φον

γα αρ οι κη σα σα ε δει ξε Πα ρα δει ει σον ω πα ρε

στω τες ση με ρον χαι ρον τες ψα αλ λο ο μεν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ

ψα ς τε εις παντας τς αι ω ω νας

μὲ τέλος: εις παντας τς αι ω ω να α α ας

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα ρο σι ζσ σαν ο σι ςς δυσ σε

βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος θε ου ο παν

σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε

πη γην ειρ γα σα το τη ην θε ο το κον φθο

ραν θα να τσ και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις

μελ πσ σι τον Δη μι ρο γον μονον υ μνσ ς με

εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψσ μενεις

παν τας τας αι ω να α α ασ

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι σθς
εξ αρ χθ σης Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μισ α
κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οισ α
να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

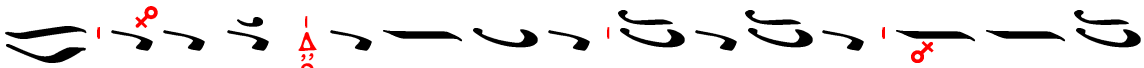

Ρ η σεις Προφη των και αι νιγ μα τα την σαρκω
 σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νσ σϷ Χρι στε φεγ
 γος ασ τρα πης σϷ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
 και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη
 δυ να μει σϷ δο ξα φι λα ανθρωω πε

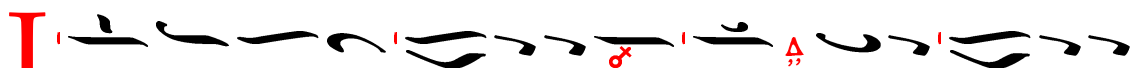

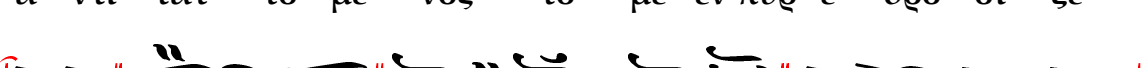
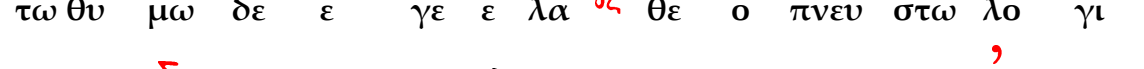
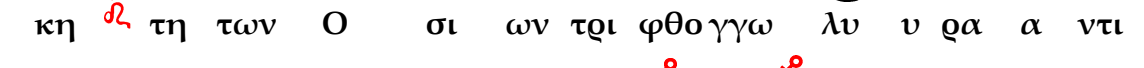

ὠδὴ ε'

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
 των σϷ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
 ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
 τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο
 γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω
 θεις α νε τειλας η η λι ι ος

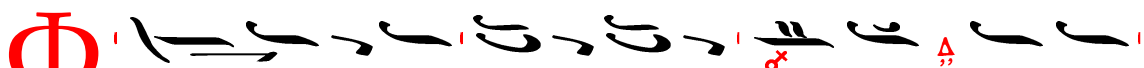

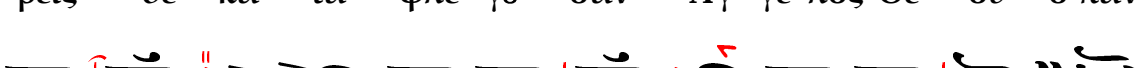
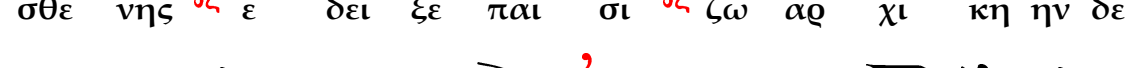
ὠδὴ ς'

Α λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
 σθι ον πυρ της τρι η με ρσ τα φης σϷ τι προ
 ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

 να δε δεικται σε σω σμενος γαρ ως και προ πε πω το

 ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

 νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε
 ὠδὴ ζ

I

 τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως

 α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε

 τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι

 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γω λυ υ ρα α ντι

 φθε γγο με νος μσ σι κοις ορ γαν οις εν με σω

 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε

 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ

 λο ο γα δρο σι ζσ αν ο σι ρς δυσ σε

 βεις δε κα τα φλε γσ αν Αγ γε λος Θε ου ο παν

 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε

 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο

ραν θα να τϷ και ζω ην βλυ στα νϷ σαν τοις
 μελ πϷ σι τον Δη μι Ϸρ γον μο νον υ μνϷ Ϸ με
 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψϷ μενεις
 παν τας τϷ αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὠδὴ θ'

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις αι ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σϷ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Εξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν

τη Σι ων σκο πῶ με ναι τον οι κει ον Δε σπο

την γυ ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη

γαρ α χραν τως τε κῶ ση υι ο πρε πως προ σε φω

νει δε ευ ρο σε μνη τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα

α σθη η τι

Αι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Συ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το

θε ο δο χον σω μα σῶ με τα δε ρς ο ρων

τες και φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις

ου ρα νι ρς θα λα μῶς προς τον Υι ον εκ φοι

τω σα σω ω ζοις αι Θε ο το κε την κλη ρο νο

μι ι α αν σῶ

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νε

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα την ι ε ραν

πα νη γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε

Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νε

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο

ρει τδ ζω ων τος Θε ο α γαλλι α σω με ε θα

την Θεοτοκονεν ο οπτριζομενοι προς γαρ
την λιαν κρειτονα και θειοτεραν σκηνην
ως Μητεεεερα ταυτην ειεις τα Αγι
α των Αγιων Χρισος μετα τιθησι

ο οξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

Αγγελοι την Κοιμησιν της Παρθενω

ορωντες εεξεπληττον το πως η Παρθενος
α παιαιρει απο της γηης εις τα ααναω

ευτεοιπιστοι τα φωπροσελθωμεν της

θεεομητορος και περιπτυξωμεεθα καρ

διας χειειληοματα μετωπαειλικρινως

προσαπτοντες και αρυσωωμεεθα ι

αμαααατων αφθονααχαρισματα

εκπηγης αναβλυστανοντα

Και νυν και αιει και εις αιωνας

των αι ω νων α μην

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ε χσ παρ η μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τερ

τθ ζων τος Θε θ και τη φω το φο ρω ω σου και θει α

ε πι σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα

τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη

η η η νην α φε σι ιν τοις μελ τθ σι και ψυ

χων σωτη ρι ανθρα βευ θ σα

Ὁ εἰρμός.

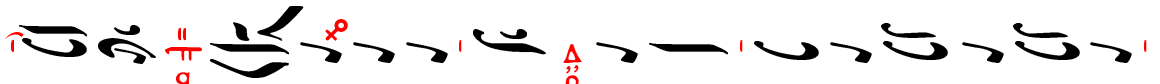

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Ν ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν

σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

 κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η

 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον

 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

 μι ι α αν σ ς ς ς

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα

 α κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο

 νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της

 φυ υ σε ω ω σ οι ο ο ο ροι οι εν

 σοι οι Παρ θε ε νε α α χρα αν τε πα α

 α αρ θε ε νευ ει ει γα αρ το ο ο κος και ζω

 ω ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α

 να α τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ

 θε ε ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α

το ον ζω σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε
ο το ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι
ι ι α α α αν σδ ς ς ς